

Research on Educational Sport

Journal homepage: <https://res.ssric.ac.ir>

Original Article

Identification of the Cultural Competencies of Physical Education Teachers

Nahid Ghavipankeh¹ , Morad Roumiani² , Morteza Rezaei³ , Halime piri⁴ , Rohollah Mokhtari^{5*}

1. PhD in Sports Management, Faculty of Physical Education, Mazandaran University, Babolsar, Iran
2. PhD student in Sports Management, Faculty of Sports Sciences, University of Mazandaran, Babolsar, Iran
3. PhD in Sports Management, Faculty of Physical Education, Mazandaran University, Babolsar, Iran
4. PhD student in Sports Management, Department of Sports Sciences, Golbahar Azad University, Mashha
5. Assistant Professor, Department of Sports Management, Islamic Azad University, Isfahan Khorasgan Branch, Isfahan, Iran. rouhollah.mokhtari@iau.ac.ir. (Corresponding Author)

Received: 06/11/2024, **Revised:** 14/04/2025, **Accepted:** 06/05/2025, **Published:** 25/08/2025

* Corresponding Author: Rohollah Mokhtari E-mail: rouhollah.mokhtari@iau.ac.ir

How to Cite: Ghavipankeh, N; Roumiani, M; Rezaei, M; piri, H; Mokhtari, R. (2024). Identification of the Cultural Competencies of Physical Education Teachers. Research on Educational Sport, 13(38), 81-102. In Persian.

Extended Abstract

Background and Purpose

This study aimed to explore the cultural competence of physical education teachers, recognizing their critical role in shaping societal health. Physical education programs in schools significantly contribute to the health and development of younger generations, demanding focused attention on the training of specialized personnel. Such personnel are essential to effectively implement these programs, enabling students to fully develop their talents. Cultural competence among physical education teachers is particularly vital for managing cultural diversity in schools. Teachers equipped with intercultural skills facilitate cooperation and respect among students from varied backgrounds, fostering an inclusive educational climate.

Research indicates that children from culturally diverse backgrounds are generally less physically active, thereby emphasizing the need for educators to design sports activities sensitive to students' cultural values and beliefs. Such culturally appropriate interventions help increase participation rates and create positive physical activity experiences for all students. Furthermore, integrating cultural competence in sports fosters an inclusive environment, promoting understanding, mutual respect, and effective interactions among athletes from diverse cultures.

Materials and Methods

This qualitative study employed thematic analysis following Brown and Clarke's approach (2006). The research is applied in purpose and involved participants from Farhangian University professors and physical education teachers. Inclusion criteria required participants to have postgraduate

Copyright: © 2023 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

education, relevant teaching experience, expertise in physical education, and familiarity with cultural competence concepts. Purposive sampling was used, and data collection continued until theoretical saturation, resulting in 12 in-depth semi-structured interviews.

Data analysis adhered to the six phases outlined by Brown and Clarke: familiarization with data, generation of initial codes, clustering codes into themes, reviewing and refining themes, defining and naming each theme, and producing a structured report. Interviews were conducted both in person and virtually, ranging from 35 to 50 minutes.

To enhance internal validity, participant feedback was continuously integrated without influencing responses. After each interview, the emerging themes were shared with interviewees for confirmation and discussion, helping to avoid assumptions or bias. Additional strategies to strengthen validity included triangulation of data sources, independent data review by a research assistant, consultation with experts skilled in thematic analysis and cultural competence, and iterative questioning during analysis. Expert evaluation was also utilized to confirm the validity of interview transcripts and instruments, with coding reliability verified through inter-rater agreement.

Results

The findings revealed *cultural awareness* as a central concept, entailing recognition of cultural diversity and respect for different cultures. This foundation enables effective communication and relationships between teachers and culturally diverse students. *Communication skills* emerged as essential for resolving cultural conflicts and creating constructive educational environments.

Continuous professional development and reflexive learning were identified as crucial for acquiring and maintaining cultural competence. Additionally, *educational and organizational policies* substantially influence the educational culture by supporting inclusive practices and encouraging community participation.

The use of diverse *teaching techniques* and cultural assessments provides varied methods to approach student learning. The development of *social capabilities*—including teamwork, cooperation, leadership, and responsibility—was noted to enhance social cohesion within physical education settings.

Moreover, *respecting cultural rights* and engaging in *parent and community education* promote social justice and raise awareness, contributing to the gradual improvement of cultural competence across stakeholders.

Integrating these themes illustrates the connections and interactions necessary to foster an inclusive educational environment that responds to the cultural and social needs of society. Such an environment ultimately augments the quality of physical education.

Conclusion

The study highlights *continuous cultural competence development* as a critical factor influencing the cultural effectiveness of physical education teachers. Sustained improvement is achievable through systematic assessment, review, and updating of knowledge. Regular evaluation of teachers' cultural competence allows identification of strengths and weaknesses and informs necessary curricular revisions aligned with evolving cultural dynamics.

Developing ongoing cultural competence enhancement programs ensures continual growth and learning within this domain. Staying informed of emerging research and updating educational materials to reflect cultural shifts enable teachers to respond effectively to diverse classroom environments.

Participation in relevant training workshops and creation of experience-sharing platforms were recommended to facilitate knowledge exchange and foster intercultural communication skills.

Collectively, these deliberate and structured approaches support a dynamic learning space where educators and students engage actively and meaningfully within multicultural contexts.

To reinforce these efforts, it is advised that teacher education and professional development programs emphasize cultural diversity—emphasizing awareness, respect, and communication—to better prepare physical educators for their increasingly diverse student populations.

Keywords: Communication, Culture, Competence, Physical Education Teachers

Article Message

This study underscores the importance of continued enhancement of cultural competence among physical education teachers as a determinant of their effectiveness in managing cultural diversity. Systematic evaluation and knowledge updating processes are essential for sustaining cultural competence growth. Periodic assessments provide critical insight into educators' areas of strength and those needing development, guiding necessary curricular adaptations aligned with shifting cultural landscapes. Establishing continuous professional development initiatives completes this cycle, ensuring cultural learning remains a priority. These measures not only improve teaching quality but also foster inclusive and supportive environments for diverse student bodies.

Ethical Considerations

All ethical principles concerning research involving human participants were strictly observed throughout the study. Informed written consent was obtained from all participants after full disclosure of the study's objectives and procedures. Participation was voluntary, with assurances regarding the confidentiality and anonymity of all data. This study was conducted in accordance with the ethical standards stipulated by the National System for Registration and Announcement of Ethical Committees in Biomedical Research in the country and was duly reviewed for ethical compliance.

Authors' Contributions

Conceptualization: Nahid Ghavipankeh, Morteza Rezaei, Halime Piri, Rohollah Mokhtari

Data Collection: Nahid Ghavipankeh, Morad Roumiani, Morteza Rezaei, Halime Piri

Data Analysis: Nahid Ghavipankeh, Morteza Rezaei

Manuscript Writing: Morad Roumiani, Halime Piri, Rohollah Mokhtari

Review and Editing: Morteza Rezaei, Rohollah Mokhtari

Funding Responsibility: Rohollah Mokhtari

Literature Review: Nahid Ghavipankeh, Morad Roumiani

Project Management: Rohollah Mokhtari

Conflict of Interest

The authors declare no conflicts of interest in connection with the publication of this manuscript.

Acknowledgments

The authors express their gratitude to all individuals who contributed to this study and supported its completion.

شناسایی شایستگی‌های فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی

ناهید قوی پنجه^۱ ID، مراد رومیانی^۲ ID، مرتضی رضائی^۳ ID، حلیمه پیری^۴ ID، روح اله مختاری^۵ * ID

۱. دکتری مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران
۲. دانشجوی، دکتری مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران
۳. دکتری مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران
۴. دانشجوی، دکتری مدیریت ورزشی، گروه علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد، مشهد گلپه‌ار
۵. استادیار، گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان خوراسگان، اصفهان، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۸/۱۶، تاریخ اصلاح: ۱۴۰۴/۰۱/۲۵، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۲/۱۶، تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۶/۰۳

*نویسنده مسئول: روح اله مختاری، ایمیل: rouhollah.mokhtari@iau.ac.ir

How to Cite: Ghavipankeh, N; Roumiani, M; Rezaei, M; piri, H; Mokhtari, R. (2024). Identification of the Cultural Competencies of Physical Education Teachers. Research on Educational Sport, 13(38), 81-102. In Persian.

چکیده

این تحقیق با هدف شناسایی شایستگی فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی انجام شد. برای تحقق این هدف، از روش کیفی و رویکرد تحلیل مضمون با رویکرد براون و کلارک (۲۰۰۶) بهره‌گیری شد. پژوهش حاضر در بازه زمانی بهار تا زمستان ۱۴۰۳ انجام شد. از حیث هدف، این تحقیق کاربردی بود و مشارکت‌کنندگان شامل اساتید دانشگاه فرهنگیان و معلمان تربیت‌بدنی بودند که معیار انتخاب آن‌ها، داشتن تحصیلات تکمیلی و فعالیت در حوزه مطالعات سازمانی بود. با توجه به شاخص اشیاع نظری و با استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند، در مجموع دوازده مصاحبه صورت گرفت. ابزار اصلی پژوهش، مصاحبه اکتشافی نیمه‌ساختاریافته بود. در این تحقیق، برای بررسی روایی، بازبینی داده‌ها توسط کارشناسان و برای تأیید پایایی نتایج از طریق تأیید توافق درون موضوعی بررسی شد. پس از انجام مصاحبه‌ها، داده‌ها با استفاده از کدگذاری تجزیه و تحلیل شده و در نهایت در قالب مضامین مشخص دسته‌بندی شدند. برای افزایش اعتبار نتایج، توافق درون موضوعی ۸۵ درصد به دست آمد که نشان‌دهنده انسجام و اعتبار یافته‌ها در تحلیل‌های صورت گرفته است. براساس یافته‌ها، عوامل مؤثر بر شایستگی فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی شامل آگاهی فرهنگی، مهارت‌های ارتباطی، تربیت و آموزش مستمر، سیاست‌های آموزشی و سازمانی، فنون تدریس چندگانه، توسعه توانمندی‌های اجتماعی، درک و احترام به حقوق فرهنگی، آموزش والدین و جامعه، و بهبود مستمر شایستگی فرهنگی هستند. نتیجه‌گیری می‌شود که برای ارتقای شایستگی فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی، برگزاری کارگاه‌های آموزشی، تقویت مهارت‌های ارتباطی، توسعه سیاست‌های حمایتی، استفاده از فنون تدریس چندگانه، و احترام به حقوق فرهنگی باید مدنظر قرار گیرد. این اقدامات می‌توانند به بهبود کیفیت آموزشی و فرهنگی در محیط‌های تربیت‌بدنی کمک کنند.

واژگان کلیدی: ارتباط، فرهنگ، شایستگی، معلمان تربیت‌بدنی.

مقدمه

معلمان تربیت‌بدنی نقش حیاتی در سلامت جامعه دارند و لازم است به شغل آن‌ها توجه شود. برنامه‌های تربیت‌بدنی در مدارس سهم زیادی در سلامت نسل جوان دارند و باید به این برنامه‌ها توجه ویژه‌ای شود. تربیت نیروهای متخصص برای اجرای این برنامه‌ها ضروری است تا دانش‌آموزان بتوانند استعدادهای خود را به بهترین نحو توسعه دهند (هنری، ۲۰۱۸، ۶۲). معیارهای تربیت حرفه‌ای معلمان براساس رشد فرهنگی و اجتماعی تعیین می‌شود. تعلیم و تربیت فرایندی پویا است که تحت تأثیر صلاحیت‌های علمی، اخلاقی و عاطفی معلمان قرار دارد و بر شاگردان اثر می‌گذارد (میرحسینی و همکاران، ۲۰۱۹، ۱۸). معلمان با صلاحیت‌های علمی، اخلاقی و عاطفی خود بر تربیت دانش‌آموزان تأثیر می‌گذارند و این تأثیر در تحقق اهداف نظام آموزش و پرورش محسوس است (نظری و همکاران، ۲۰۲۲، ۱۲۵).

شایستگی فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی برای مدیریت تنوع فرهنگی در مدارس ضروری است. معلمانی که مهارت‌های میان‌فرهنگی دارند، می‌توانند به تسهیل همکاری و احترام میان دانش‌آموزان با پیشینه‌های مختلف کمک کنند. تحقیقات نشان می‌دهند که کودکان با تنوع فرهنگی فعالیت بدنی کمتری دارند؛ بنابراین معلمان باید فعالیت‌های ورزشی متناسب با ارزش‌ها و باورهای فرهنگی دانش‌آموزان طراحی کنند تا مشارکت آن‌ها را افزایش دهند و مداخلات فیزیکی مؤثری برای جذب این گروه‌ها ارائه دهند (دنووی^۱ و همکاران، ۲۰۲۴، ۲۹). معلمان تربیت‌بدنی بر اهمیت پداگوژی پاسخ‌گو تأکید دارند که شامل حفظ ارتباط مؤثر با دانش‌آموزان، بزرگداشت تفاوت‌های فرهنگی و نگرش به خود به‌عنوان یادگیرندگان همیشگی است. این رویکرد به معلمان کمک می‌کند تا پاسخ‌گویی فرهنگی را در شیوه‌های تدریس خود ارتقا دهند و به تنوع فرهنگی در کلاس‌های تربیت‌بدنی احترام بگذارند (لی و پی^۲، ۲۰۲۳، ۱۷). این رویکرد به معلمان کمک می‌کند تا نیازهای دانش‌آموزان با پیشینه‌های فرهنگی مختلف را بهتر درک کنند و با استفاده از پداگوژی پاسخ‌گو، تفاوت‌ها را در آموزش در نظر بگیرند. شایستگی فرهنگی به معلمان امکان می‌دهد تا با شناخت و احترام به تنوع فرهنگی، شیوه‌های تدریس خود را تطبیق دهند و محیطی حمایتی و فراگیر برای تمامی دانش‌آموزان ایجاد کنند (گلابگیرنیک و همکاران، ۲۰۲۰، ۶۵). به‌کارگیری شایستگی فرهنگی در ورزش نیز با تقویت درک، احترام متقابل و تعامل مؤثر میان ورزشکاران از فرهنگ‌های مختلف، نقشی کلیدی در ایجاد محیطی فراگیر و حمایتی ایفا می‌کند. این شایستگی به مربیان و معلمان تربیت‌بدنی کمک می‌کند تا تفاوت‌های فرهنگی را در تمرینات و فعالیت‌های ورزشی در نظر بگیرند و فضایی را فراهم کنند که تمامی ورزشکاران احساس راحتی و پذیرش داشته باشند (گورچینسکی^۳ و همکاران، ۲۰۲۱، ۳۹۰). ادغام آموزش شایستگی بین‌فرهنگی در برنامه‌های آموزشی معلمان تربیت‌بدنی می‌تواند معلمان را برای مواجهه با تنوع فرهنگی در کلاس‌هایشان آماده‌تر کند. این آموزش به معلمان کمک می‌کند تا مهارت‌های لازم برای مدیریت تفاوت‌های فرهنگی و ایجاد محیطی فراگیر و محترم در فعالیت‌های ورزشی را توسعه دهند (کو^۴ و همکاران، ۲۰۲۳، ۴۵). این استراتژی‌ها برای بهبود تعالی سازمانی در مدارس و ترویج محیطی آموزشی فراگیر ضروری هستند (صلاح‌الدین و همکاران، ۲۰۲۴).

1. Dennaoui

2. Lee

3. Gorczynski

4. Ko

صلاحیت به حداقل توانایی‌های لازم برای انجام یک شغل اشاره دارد؛ در حالی که شایستگی به مجموعه‌ای گسترده‌تر از ویژگی‌ها، شامل مهارت‌ها و رفتارها اشاره می‌کند که برای بهبود عملکرد در نقش‌های خاص لازم است (هالوانی^۱ و همکاران، ۲۰۲۲). شایستگی‌ها و مهارت‌های معلمان نقش اساسی در کارآمدی آن‌ها و تحقق اهداف آموزشی دارند (میرحسینی و همکاران، ۲۰۱۹، ۱۸). صلاحیت حرفه‌ای به توانایی ارائه خدمات مؤثر و حساس به نیازهای فرهنگی اشاره دارد و بر اهمیت درک عمیق از تنوع فرهنگی تأکید می‌کند (پورنل^۲، ۲۰۰۵، ۷). آموزش شایستگی نقش کلیدی در پیشرفت دانش و مهارت‌های افراد دارد و هدف آن تربیت افرادی توانمند است. با توجه به تنوع فرهنگی جوامع، شایستگی فرهنگی در برنامه‌های آموزشی ضرورت دارد (نقی‌زاده و همکاران، ۲۰۲۲، ۱۴۰).

در این راستا، نتایج تحقیق میرحسینی و همکاران (۲۰۱۹، ۱۸) نشان می‌دهد که مهارت‌های معلمان تأثیر درخور توجهی بر کارایی آن‌ها و دستیابی به اهداف آموزشی دارند. تحلیل داده‌ها با روش نظریه زمینه‌ای به شناسایی ۵۳ مؤلفه در یازده بخش از جمله آموزش تخصصی، ویژگی‌های شخصی، خلاقیت و ایمنی و همچنین چهار بُعد شامل صلاحیت‌های رفتاری، احساسی، شناختی و مهارتی منجر شد. نتایج این تحقیق حاکی از تأیید ابعاد صلاحیت‌های حرفه‌ای و تناسب خوب مدل پیشنهادی بود که بر ضرورت طراحی مدلی جامع برای بهبود کیفیت آموزشی در حوزه تربیت‌بدنی تأکید می‌کند. نازدار و همکاران (۲۰۲۱، ۲۲) به طراحی الگوی ارتقای بالندگی حرفه‌ای معلمان تربیت‌بدنی براساس گراند تئوری با ماهیت اکتشافی-بنیادی پرداختند. خروجی پژوهش مدل پارادایمی بررسی عوامل توسعه ارتقای بالندگی حرفه‌ای معلمان تربیت‌بدنی بود که از شرایط علی، مقوله محوری، شرایط مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها تشکیل شده است. موارد مذکور از کدهایی در مرحله اول کدگذاری یعنی کدگذاری باز در چند مفهوم نظیر کاریزما و ویژگی‌های شخصیتی، اخلاق حرفه‌ای، سواد شناختی، شایستگی مهارتی ورزشی، شرایط محیط یادگیری و صلاحیت قانونی-حقوقی به دست آمدند. در مرحله دوم کدگذاری نیز کدگذاری محوری با مقوله محوری بالندگی حرفه‌ای و سطوح فرعی نظیر مهارت‌های عملکردی-رفتاری، شغلی و جانبی شناسایی شد. در پایان مشخص شد که نتیجه اجرای راهبردهای تحقیق حاضر در سه سطح تخصصی، حرفه‌ای و عمومی باعث بالندگی حرفه‌ای معلمان تربیت‌بدنی و به طور مشخص استقرار نظام توانمند یاددهی و یادگیری ورزش در محیط آموزشی و هویت‌بخشی به درس تربیت‌بدنی می‌شود. رستمی و همکاران (۲۰۲۰، ۸۰) به طراحی الگوی شایستگی دانشجومعلمان تربیت‌بدنی دانشگاه فرهنگیان براساس نظریه داده‌بنیاد پرداختند. براساس یافته‌ها، شرایط علی (هماهنگی، فرهنگ، توسعه حرفه معلمی، کسب تجربه، توسعه حرفه تربیت‌بدنی)، عوامل زمینه‌ای (آشنایی با فناوری اطلاعات، فراهم کردن تسهیلات، فراهم کردن امکانات، محیط، حمایت مسئولان، خصوصیات شخصیتی مربیان)، شرایط مداخله‌گر (عوامل سیاسی، اقتصادی، اجتماعی-فرهنگی، هدف‌گذاری، زیرساخت، روان‌شناختی و ساختار سازمانی)، راهبردها (تمرکزگرایی، تخصیص منابع، شایسته‌سالاری، فرهنگ‌سازی، توانمندسازی، به‌کارگیری سیستم‌های گزینشی کارا و اثربخش، برگزاری رویدادهای ورزشی، اصلاح فرایندهای درون‌سازمانی، برنامه‌ریزی، آموزش کاربردی) و پیامدها (کاهش ناهنجاری‌ها، افزایش سلامت جسمانی و روانی، بهبود نگرش به ورزش، کشف استعداد، ایجاد انگیزه، گسترش ورزش، توسعه حرفه‌ای) ارائه شد. هنری (۲۰۱۸، ۵۵) در تحقیقی درباره طراحی مدل صلاحیت‌ها و ویژگی‌های حرفه‌ای معلمان تربیت‌بدنی نشان داد که مؤلفه‌های صلاحیت‌های آموزشی و توسعه حرفه‌ای بیشترین بار عاملی را دارند؛ در حالی که صلاحیت فناوری کمترین میزان بار عاملی را به خود اختصاص داد؛ بنابراین

1. Halwani

2. Purnell

توجه به حفظ رفتارهای مثبت معلمان نسبت به دانش‌آموزان و والدین و تقویت استفاده از فناوری‌های نوین در آموزش از اهمیت بسیاری برخوردار است. آقایی و همکاران (۲۰۱۷، ۷۱) به شناسایی صلاحیت حرفه‌ای ضروری معلمان تربیت‌بدنی با رویکرد نظریه‌پردازی داده‌بنیاد پرداختند. نتیجه گروه بندی کدها، ۵۳ مؤلفه را در چهار حیطه عاطفی، مهارتی، شناختی و رفتاری نشان داد. نتایج نهایی این مطالعه مشخص کرد با اینکه وزارت آموزش و پرورش برای استخدام نیروی موردنیاز خود از آزمون‌های استخدامی سختگیرانه‌ای استفاده می‌کند و دوره‌های آموزشی پیش از خدمت و ضمن خدمت نیز به طور گسترده از سوی ادارات تربیت‌بدنی برای آموزش و بازآموزی معلمان تربیت‌بدنی اجرا می‌گردد، هنوز از نظر صلاحیت‌های ضروری برای معلمان تربیت‌بدنی کاستی‌هایی وجود دارد که بسیاری از این کمبودها به دلیل بی‌توجهی به بحث تخصص‌گرایی است. تورسونوویچ^۱ (۲۰۲۳، ۲۸) به بررسی چالش‌های یادگیری کودکان در یک منطقه آموزشی پرداخت و برنامه «شراکت والدین برای دستیابی به سواد» را معرفی کرد. هدف این برنامه، بهبود ارتباط فرهنگی میان خانواده‌ها و مدارس و افزایش شایستگی فرهنگی معلمان از طریق توسعه حرفه‌ای است تا به کودکان کمک کند. این مقاله عناصر ضروری برای تقویت شایستگی فرهنگی معلمان را بررسی می‌کند. لوپس چری^۲ و همکاران (۲۰۱۷، ۵۰) در تحقیقی با عنوان «توسعه شایستگی فرهنگی معلمان» به این نتیجه رسیدند که شایستگی فرهنگی در میان معلمان ضروری است و معلمان برای آموزش مؤثر یادگیرندگان متنوع با چالش‌هایی روبه‌رو هستند. اوکپوکودو^۳ (۲۰۱۱، ۴۳۲) در پژوهشی با عنوان «توسعه صلاحیت فرهنگی معلمان: تمرین یک معلم مربی در بازکردن بی‌فرهنگی دانش‌آموزان» به این نتیجه رسید که برنامه‌های تربیت معلم باید دوره‌های جامع و مؤثری در زمینه تنوع فرهنگی ارائه دهند تا معلمان به طور مناسب برای تدریس به دانش‌آموزان متنوع آماده شوند. در دنیای امروز که به طور فزاینده‌ای به سمت جهانی‌شدن پیش می‌رود، شایستگی بین‌فرهنگی به عنوان یکی از ارکان اساسی در تربیت معلمان جهانی و آماده‌سازی آنان برای آموزش دانش‌آموزان با پیشینه‌های فرهنگی مختلف مطرح است. دیمیتروف و دیاردورف^۴ (۲۰۲۳، ۲۵) در بررسی‌های خود تأکید می‌کنند که شایستگی بین‌فرهنگی به عنوان هسته‌ای مرکزی در توسعه معلمان متعهد به تعهدات جهانی شناخته می‌شود. این امر موجب ارتقای توانایی معلمان در ایجاد محیط‌های آموزشی فراگیر و پاسخگو به نیازهای فرهنگی متنوع دانش‌آموزان می‌شود. در این راستا، خاتیمه^۵ و همکاران (۲۰۲۴، ۱۵) به بررسی افزایش شایستگی معلمان آموزش دین اسلامی از منظر مدیریت مبتنی بر مکتب پرداختند. آن‌ها تأکید کردند که رویکردهای مدیریتی می‌توانند تأثیر درخور توجهی بر توسعه شایستگی معلمان داشته باشند. ادن^۶ و همکاران (۲۰۲۴، ۹۵) در مقاله‌ای به بررسی استراتژی‌های موردنیاز برای ترویج آگاهی نسبت به تنوع و شمولیت در آموزش پرداختند و بر اهمیت توسعه شایستگی فرهنگی به منظور ایجاد محیط‌های آموزشی فراگیر تأکید کردند. علاوه بر این، ویلیامز^۷ و همکاران (۲۰۲۳، ۵) به بررسی تجربیات بین‌فرهنگی در راستای توسعه معلمان پاسخگو به فرهنگ‌های مختلف پرداختند و نشان دادند که این تجربیات می‌توانند به بهبود شایستگی فرهنگی معلمان کمک کنند. در مجموع، این تحقیقات بر لزوم توجه به شایستگی‌های فرهنگی در تربیت معلمان و نقش آن در بهبود کیفیت آموزش تأکید می‌کنند و نشان می‌دهند که ایجاد چنین شایستگی‌هایی نه تنها به موفقیت معلمان، بلکه به ارتقای تجربه یادگیری دانش‌آموزان نیز کمک می‌کند. در جمع بندی تحقیقات قبلی می‌توان گفت، شایستگی‌های فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی نقش مهمی در بهبود کیفیت

-
1. Tursunovich
 2. Lewis Chiu
 3. Ukpokodu
 4. Dimitrov & Deardorff
 5. Khotimah
 6. Eden
 7. Williams

آموزش و دستیابی به اهداف آموزشی دارند. این شایستگی‌ها شامل مهارت‌های شناختی، عاطفی، رفتاری، و فرهنگی است که از طریق آموزش‌های تخصصی، توسعه حرفه‌ای، و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین تقویت می‌شوند. طراحی مدل‌های جامع برای ارتقای این شایستگی‌ها، علاوه بر بهبود تعاملات بین فرهنگی، به ایجاد محیط‌های آموزشی فراگیر و پاسخ‌گو به نیازهای متنوع دانش‌آموزان کمک می‌کند و زمینه‌ساز یادگیری مؤثرتر می‌شود.

شناسایی شایستگی‌های فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی ضروری است؛ زیرا با افزایش تنوع فرهنگی در مدارس، این شایستگی‌ها به بهبود تعاملات، کاهش سوء تفاهم‌ها، ایجاد محیط آموزشی فراگیر و افزایش انگیزه دانش‌آموزان کمک می‌کند. در تربیت‌بدنی که بر تعامل مستقیم تأکید دارد، تقویت این مهارت‌ها به ارتقای کیفیت آموزش و تربیت نسل آگاه‌تر و مسئول‌تر منجر می‌شود. تحولات سریع در عرصه‌های آموزشی و اجتماعی، ضرورت توجه به ابعاد فرهنگی و اجتماعی را در فرایند یاددهی و یادگیری بیش از پیش نمایان کرده است؛ به‌ویژه در زمینه تربیت‌بدنی، معلمان به‌عنوان نقش‌آفرینان کلیدی در آموزش و پرورش، نیازمند صلاحیت‌های فرهنگی هستند تا بتوانند به نحو مؤثری با دانش‌آموزان و محیط‌های مختلف تعامل داشته باشند. در کشورهایی مانند ایران که تنوع فرهنگی و اجتماعی زیادی وجود دارد، این امر اهمیت ویژه‌ای پیدا می‌کند. با توجه به افزایش مهاجرت‌ها، تغییرات اجتماعی و ظهور فرهنگ‌های جدید، معلمان تربیت‌بدنی باید توانایی درک و پذیرش فرهنگ‌های مختلف را داشته باشند و بتوانند فضای آموزشی مناسبی را برای دانش‌آموزان با پیشینه‌های فرهنگی متفاوت ایجاد کنند. این نیاز به شایستگی فرهنگی به‌ویژه در نظام آموزشی ایران که با چالش‌های مربوط به تنوع فرهنگی مواجه است، احساس می‌شود. در حالی که تحقیقات متعددی در زمینه‌های مختلف آموزش و پرورش انجام شده است، هنوز خلأ درخور توجهی در ادبیات موجود در خصوص صلاحیت‌های فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی و تأثیر آن بر تعالی سازمانی مشاهده می‌شود.

مسئله اصلی تحقیق این است که با افزایش تنوع فرهنگی در مدارس و اهمیت تعامل مثبت میان معلمان و دانش‌آموزان، بسیاری از معلمان تربیت‌بدنی فاقد شایستگی‌های لازم برای مدیریت این تنوع و ایجاد محیط‌های آموزشی فراگیر و مؤثر هستند. این کمبود شایستگی‌های فرهنگی منجر به چالش‌هایی مانند سوء تفاهم‌های فرهنگی، کاهش مشارکت دانش‌آموزان، افت کیفیت آموزش و دست نیافتن به اهداف تربیتی در درس تربیت‌بدنی می‌شود. علاوه بر این، با وجود تلاش‌های انجام‌شده برای آموزش و توسعه معلمان، رویکردهای فعلی اغلب به شایستگی‌های تخصصی یا مهارتی محدود شده‌اند و کمتر به جنبه‌های فرهنگی و تعاملات بین فرهنگی پرداخته‌اند؛ این مسئله نشان‌دهنده شکاف جدی در برنامه‌های تربیت و توسعه حرفه‌ای معلمان است که نیازمند بررسی و ارائه راهکارهای عملی است.

بی‌توجهی به شایستگی‌های فرهنگی می‌تواند منجر به موفق نشدن در فرایند یاددهی و یادگیری و همچنین نارضایتی دانش‌آموزان از محیط آموزشی شود. در این راستا، شناسایی و تحلیل ابعاد شایستگی فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی می‌تواند به‌عنوان یک پیش‌نیاز برای طراحی مدل‌های آموزشی مؤثر در زمینه تربیت‌بدنی و افزایش کیفیت آموزش و پرورش در کشور باشد. این تحقیق با هدف شناسایی ابعاد صلاحیت فرهنگی و طراحی مدلی برای بهبود تعالی سازمانی در حوزه تربیت‌بدنی، می‌تواند به‌عنوان یک گام مهم در راستای ارتقای کیفیت آموزشی و بهبود شرایط یادگیری در مدارس عمل کند؛ از این رو این تحقیق به دنبال پاسخ به این سؤال است که چه شایستگی‌های فرهنگی برای معلمان تربیت‌بدنی وجود دارد؟

روش پژوهش

این تحقیق با هدف شناسایی عوامل مؤثر بر شایستگی فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی انجام شد. برای تحقق این هدف، از روش کیفی و رویکرد تحلیل مضمون با رویکرد براون و کلارک (۲۰۰۶) بهره‌گیری شد. پژوهش حاضر در بازه زمانی بهار تا زمستان ۱۴۰۳ انجام شد. از حیث هدف، این تحقیق کاربردی بود و مشارکت‌کنندگان شامل اساتید دانشگاه فرهنگیان و معلمان تربیت‌بدنی بودند که معیار انتخاب آن‌ها، داشتن تحصیلات تکمیلی، تجربه آموزشی، تخصص در حوزه تربیت‌بدنی و آشنایی با شایستگی فرهنگی بود.

با توجه به شاخص اشباع نظری و با استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند، در مجموع دوازده مصاحبه اجرا شد. ابزار اصلی پژوهش، مصاحبه اکتشافی نیمه‌ساختاریافته بود. در این تحقیق، مراحل شش‌گانه تحلیل داده‌های کیفی براون و کلارک به شرح زیر دنبال شد: ابتدا محققان با داده‌ها آشنا شدند و آن‌ها را به‌دقت مطالعه کردند. سپس داده‌ها به کدهای اولیه تقسیم شدند و کدهای مشابه به هم گروه‌بندی شدند تا موضوعات اصلی شناسایی شوند. پس از آن، مضامین اصلی از کدها استخراج شده و به طور دقیق بررسی و بازبینی شدند تا اطمینان حاصل شود که همه داده‌ها به درستی دسته‌بندی شده‌اند. در مرحله بعد، هر مضمون با نامی مناسب و توصیفی معرفی شد. در نهایت، نتایج به‌دست‌آمده به‌صورت ساختاریافته و علمی گزارش شدند و مدل‌های شایستگی فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی براساس داده‌ها معرفی شد.

در این تحقیق سه سؤال کلی پرسیده شد: چه عواملی بر شایستگی فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی تأثیرگذار هستند؟ چگونه می‌توان شایستگی فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی را در محیط‌های آموزشی ارتقا داد؟ چه ویژگی‌ها و مهارت‌هایی برای تحقق شایستگی فرهنگی در معلمان تربیت‌بدنی ضروری است؟ فرایند جمع‌آوری داده‌ها تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت و این روند تا زمانی ادامه داشت که اطلاعات جدیدی به داده‌های موجود افزوده نشد. مصاحبه‌ها به‌صورت حضوری و مجازی انجام شد و مدت زمان هر مصاحبه بین ۳۵ تا ۵۰ دقیقه بود. برای افزایش اعتبار درونی تحقیق، بازخورد مصاحبه‌شوندگان در فرایند پژوهش لحاظ شد تا بر نحوه پاسخ‌گویی آن‌ها تأثیر نگذارد.

پس از هر مصاحبه، الگوی به‌دست‌آمده به مصاحبه‌شونده ارائه شد و در صورت وجود تفاوت‌ها بحث شد. این فرایند برای هر مصاحبه تکرار شد تا از پیش‌فرض‌ها و جهت‌گیری‌های احتمالی جلوگیری شود. علاوه بر این، چهار فعالیت دیگر برای افزایش اعتبار درونی یافته‌ها انجام شد: استفاده از منابع مختلف برای جمع‌آوری داده‌ها، بررسی داده‌ها توسط یک دستیار، مشاوره با متخصصی آشنا به روش تحقیق تحلیل مضمون و موضوع پژوهش و نیز شناسایی جهت‌گیری‌ها از طریق پرسش مکرر در هنگام تحلیل داده‌ها. برای اطمینان از اعتبار رونوشت‌ها و ابزار مصاحبه، ابتدا نظر متخصصان ارزیابی شد و سپس با استفاده از روش‌های اعتبارسنجی کدگذاری و توافق مصححان، اعتبار رونوشت‌ها بررسی شد.

نتایج نشان داد که کدهای استخراج‌شده مستقل بودند و وابستگی آن‌ها به یکدیگر تأیید شد؛ بنابراین فرایند کدگذاری نهایی دارای پایداری کافی بود. در این تحقیق، پایداری داده‌ها با استفاده از روش توافق درون‌موضوعی بررسی شد. این روش به‌عنوان یک ابزار معتبر برای ارزیابی اعتبار کدگذاری در پژوهش‌های کیفی شناخته می‌شود و به معنای اندازه‌گیری میزان توافق بین تحلیلگران مختلف در فرایند کدگذاری داده‌ها است. مقدار پایداری به‌دست‌آمده در این مطالعه ۸۵ درصد بود که نشان‌دهنده توافق زیاد بین کدگذاران است.

نتایج

جمعیت مطالعه‌شده در این پژوهش شامل دوازده نفر از خبرگان آشنا به حیطه مورد مطالعه بود که دارای تجربه لازم در حوزه سازمانی در بخش تربیت‌بدنی آموزش و پرورش بودند. در جدول (۱) به ویژگی‌های جمعیت‌شناختی شرکت کنندگان در پژوهش اشاره شده است.

جدول ۱- ویژگی جمعیت‌شناختی شرکت کنندگان در پژوهش

Table 1- Demographic characteristics of the research participants

ردیف Row	جنسیت Gender	تحصیلات Education	پست سازمانی (سمت) Organizational post (side)	سابقه record	سن Age	نوع استخدام Type of employment
1	زن	دکتری تخصصی	عضو هیئت علمی دانشگاه	5	36	پیمانی
2	مرد	دکتری تخصصی	عضو هیئت علمی دانشگاه	9	42	رسمی
3	مرد	دکتری تخصصی	عضو هیئت علمی دانشگاه	12	49	رسمی
4	مرد	دکتری تخصصی	عضو هیئت علمی دانشگاه	15	51	رسمی
5	مرد	دکتری تخصصی	عضو هیئت علمی دانشگاه	8	41	رسمی
6	زن	دکتری تخصصی	عضو هیئت علمی دانشگاه	13	46	رسمی
7	مرد	دکتری تخصصی	عضو هیئت علمی دانشگاه	12	49	رسمی
8	مرد	دکتری تخصصی	دبیر تربیت‌بدنی	12	39	رسمی
9	زن	کارشناسی ارشد	دبیر تربیت‌بدنی	19	45	رسمی
10	زن	دکتری تخصصی	دبیر تربیت‌بدنی	9	39	رسمی
11	مرد	دکتری تخصصی	آموزگار تربیت‌بدنی	8	35	رسمی
12	مرد	دکتری تخصصی	آموزگار تربیت‌بدنی	13	38	رسمی

یافته‌های پژوهش که از مصاحبه با مشارکت کنندگان استخراج شد، پس از مراحل کدگذاری سه مرحله‌ای در قالب چارچوب و مدل مفهومی تنظیم شد. این یافته‌ها در جدول (۲) مشاهده می‌شود. براساس یافته‌ها، مضامین پایه شناسایی شده پس از حذف مضامین تکراری یا غیرمرتبط با عنوان پژوهش در ۱۸ مضمون ثانویه یا سازمان‌یافته دسته‌بندی شدند. در نهایت مضامین سازمان‌یافته نیز در قالب ۹ مضمون فراگیر در جدول (۲) گزارش شده است.

جدول ۲- مضامین استخراجی از مصاحبه‌ها

Table 2- Themes extracted from the interviews

مضامین فراگیر Inclusive themes	مضامین سازمان‌یافته Organized themes	مضامین پایه Basic themes	فراوانی Abundance
آگاهی فرهنگی	شناخت تنوع فرهنگی	• درک تأثیر پیشینه‌های فرهنگی بر رفتار و یادگیری دانش‌آموزان	4
		• توانایی تشخیص نیازهای خاص فرهنگی دانش‌آموزان	5
		• شناخت قوت‌ها و چالش‌های فرهنگی در کلاس درس	3

جدول ۲- مضامین استخراجی از مصاحبه‌ها
Table 2- Themes extracted from the interviews

مضامین فراگیر Inclusive themes	مضامین سازمان‌یافته Organized themes	مضامین پایه Basic themes	فراوانی Abundance
احترام به فرهنگ‌های مختلف	•	آگاهی از ویژگی‌های فرهنگی که بر تعاملات اجتماعی تأثیر می‌گذارد	6
		ایجاد فضایی که در آن همه دانش‌آموزان ارزشمند باشند	6
		ترویج احترام متقابل در میان دانش‌آموزان با پیشینه‌های متنوع	5
		پذیرش و گنجاندن سنن و رسوم فرهنگی در برنامه‌های درسی	4
		حمایت از دانش‌آموزان در ابراز هویت فرهنگی خود	3
مهارت‌های ارتباطی	•	توانایی برقراری ارتباط با دانش‌آموزان با زبان‌ها و فرهنگ‌های مختلف	5
		استفاده از روش‌های تدریس متناسب با تنوع فرهنگی	7
		درک و پاسخ به نشانه‌های غیرکلامی در تعاملات فرهنگی	4
		ایجاد اعتماد و احترام متقابل از طریق ارتباطات مؤثر	6
		شناسایی و مدیریت تضادهای فرهنگی در کلاس درس	5
		استفاده از مهارت‌های میان‌فرهنگی برای تسهیل گفتگوها	5
		توسعه استراتژی‌های مؤثر برای حل مشکلات فرهنگی	4
حل تعارضات فرهنگی	•	تشویق به گفتگوهای باز و شفاف درباره مسائل فرهنگی	6
		شرکت در دوره‌های آموزشی مرتبط با شایستگی فرهنگی	3
		به‌کارگیری تکنیک‌های آموزشی برای تقویت آگاهی فرهنگی	5
		در دانش‌آموزان	
		توسعه برنامه‌های آموزشی که به تنوع فرهنگی توجه دارند	5
		بررسی و ارزیابی اثربخشی برنامه‌های آموزشی از دیدگاه فرهنگی	4
		دریافت و تجزیه و تحلیل بازخورد از دانش‌آموزان درباره تعاملات فرهنگی	3
تربیت و آموزش مستمر	•	استفاده از تجربیات گذشته برای بهبود شیوه‌های تدریس	4
		یادگیری از معلمان دیگر در زمینه شایستگی فرهنگی	5
		ایجاد فضای یادگیری مداوم برای بهبود مهارت‌های فرهنگی	4
		ایجاد و اجرای سیاست‌های آموزشی که بر شایستگی فرهنگی تأکید دارند	3
بازخورد و یادگیری از تجربیات	•	فراهم کردن منابع و امکانات لازم برای آموزش معلمان	4
		حمایت از فعالیت‌های فرهنگی در مدارس	3
		ایجاد شبکه‌های ارتباطی میان معلمان برای تبادل تجربیات	3
راهبردهای آموزشی و سازمانی	•	توسعه راهبردهای حمایتی	

جدول ۲- مضامین استخراجی از مصاحبه‌ها
Table 2- Themes extracted from the interviews

مضامین فراگیر Inclusive themes	مضامین سازمان یافته Organized themes	مضامین پایه Basic themes	فراوانی Abundance
مشارکت جامعه	•	همکاری با خانواده‌ها برای درک بهتر نیازهای فرهنگی دانش‌آموزان	5
		تشویق به مشارکت جامعه در فعالیت‌های آموزشی	4
		برگزاری رویدادهای فرهنگی که تنوع را ترویج می‌کند	6
		جلب حمایت از سازمان‌ها و نهادهای محلی برای برنامه‌های فرهنگی	3
فنون تدریس چندگانه	•	استفاده از روش‌های تدریس تعاملی برای جذب دانش‌آموزان	4
		انطباق برنامه‌های درسی با نیازهای فرهنگی دانش‌آموزان	7
		ادغام فعالیت‌های فرهنگی در آموزش‌های تربیت‌بدنی	3
		به‌کارگیری فناوری‌های نوین برای تسهیل یادگیری چندفرهنگی	4
ارزیابی فرهنگی	•	ارزیابی شیوه‌های تدریس برای انطباق با تنوع فرهنگی	5
		جمع‌آوری داده‌های فرهنگی برای بهبود فرایندهای آموزشی	3
		ایجاد معیارهایی برای سنجش تأثیر شایستگی فرهنگی بر یادگیری	3
		استفاده از بازخورد برای بهبود روش‌های ارزیابی فرهنگی	4
کار تیمی و همکاری	•	تشویق به کار تیمی میان دانش‌آموزان با پیشینه‌های مختلف	3
		ایجاد فعالیتهایی که تعامل فرهنگی را ترویج می‌کند	5
		تسهیل همکاری‌های بین‌المللی و تبادل فرهنگی	4
		استفاده از پروژه‌های مشترک برای تقویت مهارت‌های اجتماعی	4
توسعه توانمندی‌های اجتماعی	•	تقویت مهارت‌های رهبری در دانش‌آموزان با فرهنگ‌های مختلف	5
		تشویق به مسئولیت‌پذیری در رفتارهای فرهنگی و اجتماعی	4
		فراهم‌کردن فرصت‌هایی برای رهبری در پروژه‌های فرهنگی	5
		حمایت از ابتکارات دانش‌آموزان در زمینه فرهنگ و تنوع	4
حقوق فرهنگی در آموزش	•	آگاهی از حقوق فرهنگی دانش‌آموزان و اهمیت آن در آموزش	3
		حمایت از حقوق فرهنگی در فضای آموزشی	4
		تأکید بر حقوق برابر برای همه دانش‌آموزان	3
		شناسایی و دفاع از حقوق دانش‌آموزان با پیشینه‌های فرهنگی مختلف	3
درک و احترام به حقوق فرهنگی	•	استفاده از رویکردهای عدالت اجتماعی در آموزش	5
		ترویج برابری و عدالت در تعاملات فرهنگی	6

جدول ۲- مضامین استخراجی از مصاحبه‌ها
Table 2- Themes extracted from the interviews

مضامین فراگیر Inclusive themes	مضامین سازمان‌یافته Organized themes	مضامین پایه Basic themes	فراوانی Abundance
آموزش والدین و جامعه	آگاهی بخشی به والدین	• شناسایی و مقابله با تبعیض‌های فرهنگی در آموزش	3
		• حمایت از دسترسی برابر به منابع و فرصت‌های آموزشی	5
		• فراهم کردن اطلاعات درباره شایستگی فرهنگی برای والدین	4
		• ایجاد کارگاه‌های آموزشی برای والدین در زمینه تنوع فرهنگی	4
		• همکاری با خانواده‌ها برای بهبود تجربه فرهنگی دانش‌آموزان	5
		• ترویج آگاهی والدین درباره تأثیر فرهنگ بر یادگیری	3
		• ایجاد شبکه‌های ارتباطی با نهادهای محلی	3
		• برگزاری برنامه‌های فرهنگی با مشارکت جامعه	5
		• تشویق به مشارکت خانواده‌ها در فعالیت‌های مدرسه	4
		• همکاری با سازمان‌های غیر دولتی برای ترویج تنوع فرهنگی	3
بهبود مستمر شایستگی فرهنگی	ارزیابی و بازنگری	• انجام ارزیابی‌های دوره‌ای از شایستگی فرهنگی معلمان	3
		• بازنگری برنامه‌های آموزشی براساس نتایج ارزیابی	4
		• شناسایی قوت‌ها و ضعف‌ها در شایستگی فرهنگی	4
		• تدوین برنامه‌های بهبود مستمر برای شایستگی فرهنگی	3
		• پیگیری پژوهش‌های جدید در زمینه شایستگی فرهنگی	3
		• به‌روزرسانی منابع آموزشی براساس تغییرات فرهنگی	4
		• شرکت در دوره‌های آموزشی برای بهبود شایستگی فرهنگی	5
		• ایجاد پلتفرم‌هایی برای به‌اشتراک‌گذاری تجربیات و دانش	3

براساس یافته‌های جدول (۲)، آگاهی فرهنگی به‌عنوان یک مفهوم کلیدی شامل شناخت تنوع فرهنگی و احترام به فرهنگ‌های مختلف است که زمینه‌ساز تعامل مؤثر بین معلمان و دانش‌آموزان از پس‌زمینه‌های مختلف می‌شود. همچنین مهارت‌های ارتباطی به توانایی‌های لازم برای ارتباط مؤثر و حل تعارضات فرهنگی اشاره دارد که در ایجاد محیط آموزشی مثبت و سازنده بسیار مؤثر است. تربیت و آموزش مستمر به‌منظور آموزش شایستگی فرهنگی و کسب بازخورد از تجربیات، از دیگر عوامل حیاتی محسوب می‌شود. از طرفی، سیاست‌های آموزشی و سازمانی با توسعه سیاست‌های حمایتی و مشارکت جامعه می‌توانند تأثیر بسزایی بر فرهنگ آموزشی داشته باشند. در این راستا، فنون تدریس چندگانه به ارائه روش‌های تدریس متنوع و ارزیابی فرهنگی می‌پردازد و همچنین توسعه توانمندی‌های اجتماعی شامل کار تیمی، همکاری، رهبری و مسئولیت‌پذیری به تقویت روحیه اجتماعی در کلاس درس کمک می‌کند. به‌علاوه، درک و احترام به حقوق فرهنگی و آموزش والدین و جامعه به ترویج عدالت اجتماعی و آگاهی‌بخشی به والدین می‌انجامد که درنهایت به بهبود مستمر شایستگی فرهنگی منجر خواهد شد؛ بنابراین

ارتباط و تعامل بین این مضامین می‌تواند به ایجاد محیط آموزشی فراگیر و متناسب با نیازهای فرهنگی و اجتماعی جامعه کمک کند و به بهبود کلی کیفیت آموزش و پرورش در حوزه تربیت‌بدنی منجر شود.

بحث و نتیجه‌گیری

براساس یافته‌ها، آگاهی فرهنگی از عوامل مؤثر بر صلاحیت فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی است. این یافته با نتایج پژوهش ادن و همکاران (۲۰۲۴، ۹۵) همسوست. تحقیقات نشان می‌دهند، معلمان با آگاهی و درک عمیق از تنوع فرهنگی می‌توانند محیط‌های آموزشی فراگیر و حمایتی ایجاد کنند (دیمیتروف و دیاردورف، ۲۰۲۳، ۲۵؛ خاتیمه و همکاران، ۲۰۲۴، ۱۵). نتایج به‌دست‌آمده نشان‌دهنده اهمیت آگاهی فرهنگی و احترام به تنوع فرهنگی در فرایند یاددهی و یادگیری است؛ به‌ویژه دو مضمون فراگیر «آگاهی فرهنگی» و «احترام به فرهنگ‌های مختلف» به‌عنوان ارکان اصلی در شکل‌دهی به شایستگی فرهنگی معلمان مطرح شده‌اند. آگاهی فرهنگی به معنای شناخت و درک تنوع فرهنگی و تأثیر آن بر رفتار و یادگیری دانش‌آموزان است. در این راستا، درک تأثیر پیشینه‌های فرهنگی بر رفتار و یادگیری دانش‌آموزان به معلمان کمک می‌کند تا شیوه‌های تدریس خود را متناسب با نیازهای دانش‌آموزان تنظیم کنند. این آگاهی به معلمان این امکان را می‌دهد تا قوت‌ها و چالش‌های فرهنگی را در کلاس درس شناسایی کرده و به طور مؤثری بر تعاملات اجتماعی دانش‌آموزان نظارت کنند. از سوی دیگر، آگاهی از ویژگی‌های فرهنگی که بر تعاملات اجتماعی تأثیر می‌گذارد، می‌تواند به ایجاد فضایی شاداب و حمایتی در کلاس درس منجر شود. درواقع توانایی تشخیص نیازهای خاص فرهنگی دانش‌آموزان نه‌تنها به بهبود روابط آموزشی کمک می‌کند، بلکه باعث افزایش اعتمادبه‌نفس و انگیزه در دانش‌آموزان نیز می‌شود. احترام به فرهنگ‌های مختلف و ایجاد فضایی که در آن همه دانش‌آموزان ارزشمند باشند، از دیگر مؤلفه‌های کلیدی در شایستگی فرهنگی معلمان است. ترویج احترام متقابل در میان دانش‌آموزان با پیشینه‌های متنوع می‌تواند به تقویت احساس تعلق و همبستگی اجتماعی در کلاس درس کمک کند. همچنین پذیرش و گنجاندن سنن و رسوم فرهنگی در برنامه‌های درسی، نه‌تنها به حفظ هویت فرهنگی دانش‌آموزان کمک می‌کند، بلکه به غنای محتوای آموزشی نیز می‌افزاید. این امر به معلمان این امکان را می‌دهد تا با حمایت از دانش‌آموزان در ابراز هویت فرهنگی خود، فضایی مثبت برای یادگیری ایجاد کنند. نتایج این تحقیق بر اهمیت شایستگی فرهنگی معلمان در عرصه تربیت‌بدنی تأکید دارد. آگاهی فرهنگی و احترام به فرهنگ‌های مختلف، دو عامل حیاتی هستند که می‌توانند تأثیر بسزایی بر کیفیت یادگیری و تعاملات اجتماعی دانش‌آموزان داشته باشند؛ بنابراین معلمان تربیت‌بدنی باید به طور مداوم در جهت تقویت این شایستگی‌ها تلاش کنند. با توجه به تنوع فرهنگی موجود در کلاس، توجه به این مضامین نه‌تنها به بهبود کیفیت آموزش کمک می‌کند، بلکه زمینه‌ساز ایجاد محیط یادگیری مثبت و شمول‌گرا خواهد بود؛ بدین ترتیب، نتایج این تحقیق می‌تواند به‌عنوان مبنایی برای طراحی دوره‌های آموزشی و سیاست‌های آموزشی به‌منظور بهبود شایستگی فرهنگی معلمان در تربیت‌بدنی استفاده شود.

براساس یافته‌ها، مهارت‌های ارتباطی معلمان تربیت‌بدنی از عوامل مؤثر بر صلاحیت فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی است. این یافته با نتایج مطالعات (لی و یی، ۲۰۲۳، ۱۷) و تورسونوویچ (۲۰۲۳، ۲۸) همسوست. در زمینه تربیت‌بدنی، مهارت‌های ارتباطی معلمان نقش کلیدی در ایجاد محیطی مثبت و مؤثر برای یادگیری دانش‌آموزان ایفا می‌کند. این مهارت‌ها شامل توانایی برقراری ارتباط مؤثر و حل تعارضات فرهنگی است. در ادامه، به بررسی این دو جنبه مهم می‌پردازیم. توانایی برقراری ارتباط مؤثر با دانش‌آموزان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ به‌ویژه زمانی که این دانش‌آموزان از زبان‌ها و فرهنگ‌های مختلف

می‌آیند. معلمان باید بتوانند با استفاده از روش‌های تدریس متناسب با تنوع فرهنگی، به یادگیری هریک از دانش‌آموزان کمک کنند؛ یعنی معلمان باید توانایی درک و پاسخ به نشانه‌های غیرکلامی در تعاملات فرهنگی را داشته باشند. نشانه‌های غیرکلامی شامل حالات صورت، حرکات بدن و ارتباطات چشمی می‌شوند که می‌توانند اطلاعات مهمی درباره احساسات و واکنش‌های دانش‌آموزان ارائه دهند. ایجاد اعتماد و احترام متقابل از طریق ارتباطات مؤثر نیز از دیگر عناصر کلیدی در این راستا است. زمانی که معلمان قادر به برقراری ارتباط مؤثر با دانش‌آموزان باشند، می‌توانند فضای یادگیری را به گونه‌ای ایجاد کنند که در آن دانش‌آموزان احساس امنیت و ارزشمندی کنند. این ارتباط مؤثر نه تنها به بهبود روابط آموزشی کمک می‌کند، بلکه به افزایش انگیزه و مشارکت دانش‌آموزان نیز منجر می‌شود. علاوه بر برقراری ارتباط مؤثر، مهارت‌های حل تعارضات فرهنگی نیز برای معلمان ضروری است. شناسایی و مدیریت تضادهای فرهنگی در کلاس درس می‌تواند به جلوگیری از بروز مشکلات جدی و حفظ انسجام کلاس کمک کند. معلمان باید بتوانند از مهارت‌های میان‌فرهنگی برای تسهیل گفتگوها و ایجاد فضایی باز برای بحث و تبادل نظر درباره مسائل فرهنگی استفاده کنند؛ برای مثال، معلم می‌تواند با استفاده از زبان ساده و توضیحات بصری، مشکلات زبانی دانش‌آموزان را کاهش دهد و همچنین مطمئن شود که فعالیت‌ها به گونه‌ای طراحی شده است که احترام به سنت‌های مختلف فرهنگی را حفظ کند. این اقدام باعث می‌شود همه دانش‌آموزان احساس راحتی و پذیرش کنند و گفتگوها و همکاری‌ها میان آن‌ها به خوبی تسهیل شود.

این مهارت‌ها شامل توانایی گوش دادن فعال و ارائه بازخورد مناسب است. توسعه استراتژی‌های مؤثر برای حل مشکلات فرهنگی نیز از جمله مهارت‌های ضروری معلمان است. این استراتژی‌ها می‌توانند شامل آموزش‌های مربوط به تفاوت‌های فرهنگی، برگزاری کارگاه‌های آموزشی و ایجاد برنامه‌های آموزشی ویژه برای ترویج آگاهی فرهنگی در میان دانش‌آموزان باشند. تشویق به گفتگوهای باز و شفاف درباره مسائل فرهنگی می‌تواند به ایجاد درک بهتر و احترام متقابل در میان دانش‌آموزان کمک کند و بدین ترتیب از بروز تضادها جلوگیری کند. در نهایت، مهارت‌های ارتباطی مؤثر و توانایی حل تعارضات فرهنگی به عنوان ارکان کلیدی شایستگی فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی مطرح می‌شوند. این مهارت‌ها به معلمان کمک می‌کنند تا با چالش‌های مرتبط با تنوع فرهنگی در کلاس درس مقابله کنند و فضایی مثبت برای یادگیری و رشد دانش‌آموزان فراهم کنند؛ بنابراین توجه به تقویت این مهارت‌ها در برنامه‌های آموزشی و حرفه‌ای معلمان ضروری است تا آن‌ها بتوانند به طور مؤثر به نیازهای متنوع دانش‌آموزان پاسخ دهند و تجربیات یادگیری مثبتی را برای همه فراهم آورند.

براساس یافته‌ها، تربیت و آموزش مستمر از عوامل مؤثر بر صلاحیت فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی است. در راستای توسعه شایستگی فرهنگی، مطالعات نشان می‌دهند که برنامه‌های تربیت معلم باید بر آموزش جامع و مؤثر در زمینه تنوع فرهنگی تمرکز کنند (اوکپوکودو، ۲۰۱۱، ۴۳۲؛ ویلیامز و همکاران، ۲۰۲۳، ۵). تربیت و آموزش مستمر معلمان در زمینه شایستگی فرهنگی برای ایجاد محیط آموزشی جامع و پاسخگو ضروری است. این فرایند شامل چندین جنبه کلیدی است: شرکت در دوره‌های آموزشی مرتبط با شایستگی فرهنگی به معلمان این امکان را می‌دهد که تکنیک‌های آموزشی مؤثری را برای تقویت آگاهی فرهنگی در دانش‌آموزان به کار ببرند. همچنین توسعه برنامه‌های آموزشی که به تنوع فرهنگی توجه دارند و بررسی و ارزیابی اثربخشی این برنامه‌ها از دیدگاه فرهنگی به معلمان کمک می‌کند تا محتوای آموزشی را به نیازهای مختلف دانش‌آموزان تطبیق دهند. دریافت و تجزیه و تحلیل بازخورد از دانش‌آموزان درباره تعاملات فرهنگی و استفاده از تجربیات گذشته برای بهبود شیوه‌های تدریس از جمله مراحل مهم در این فرایند است. یادگیری از معلمان دیگر در زمینه شایستگی فرهنگی و ایجاد فضای یادگیری مداوم برای بهبود مهارت‌های فرهنگی، زمینه‌ساز ارتقای کیفیت آموزشی و تعاملات فرهنگی در کلاس

درس است. درنهایت، این تلاش‌ها به ایجاد محیط یادگیری فراگیر و سازنده کمک می‌کند که در آن همه دانش‌آموزان می‌توانند به طور مؤثری رشد کنند و از تجربیات فرهنگی متنوع بهره‌مند شوند.

براساس یافته‌ها، سیاست‌های آموزشی و سازمانی از عوامل مؤثر بر صلاحیت فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی است. سیاست‌های آموزشی و سازمانی نقش مهمی در توسعه شایستگی فرهنگی در محیط‌های آموزشی ایفا می‌کنند. این سیاست‌ها شامل دو جنبه کلیدی زیر هستند: ایجاد و اجرای سیاست‌های آموزشی که بر شایستگی فرهنگی تأکید دارند، ازجمله مراحل اولیه در این زمینه است. این سیاست‌ها باید شامل فراهم کردن منابع و امکانات لازم برای آموزش معلمان باشد تا آن‌ها بتوانند به درستی با تنوع فرهنگی دانش‌آموزان تعامل داشته باشند. همچنین حمایت از فعالیت‌های فرهنگی در مدارس و ایجاد شبکه‌های ارتباطی میان معلمان برای تبادل تجربیات می‌تواند به تقویت توانمندی‌های فرهنگی در کلاس درس کمک کند. مشارکت خانواده‌ها در فرآیند آموزشی به درک بهتر نیازهای فرهنگی دانش‌آموزان کمک می‌کند و باید به‌عنوان یک اولویت در سیاست‌های آموزشی لحاظ شود. تشویق به مشارکت جامعه در فعالیت‌های آموزشی، برگزاری رویدادهای فرهنگی که تنوع را ترویج می‌کند و جلب حمایت از سازمان‌ها و نهادهای محلی برای برنامه‌های فرهنگی، زمینه‌ساز ایجاد محیط آموزشی غنی و جامع خواهد بود. این سیاست‌ها نه تنها به افزایش شایستگی فرهنگی در مدارس کمک می‌کنند، بلکه باعث ارتقای کیفیت آموزشی و تقویت ارتباطات فرهنگی در جامعه نیز می‌شوند. با اتخاذ این رویکردها مدارس می‌توانند به عنوان بسترهای مناسب برای آموزش و پرورش نسل‌های آینده عمل کنند.

براساس یافته‌ها، فنون تدریس چندگانه و ارزیابی فرهنگی در آموزش از عوامل مؤثر بر صلاحیت فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی است. فنون تدریس چندگانه و ارزیابی فرهنگی، دو عنصر اساسی در بهبود فرایند یادگیری در محیط‌های آموزشی چندفرهنگی هستند. این رویکردها به معلمان کمک می‌کنند تا نیازهای متنوع دانش‌آموزان را بهتر شناسایی و پاسخ دهند. استفاده از روش‌های تدریس تعاملی به‌عنوان یک استراتژی کلیدی، به جذب دانش‌آموزان از فرهنگ‌های مختلف کمک می‌کند. این روش‌ها با ایجاد فضایی مشارکتی و گفت‌وگویی، زمینه‌ای را برای تبادل نظر و تجربه‌های فرهنگی فراهم می‌آورند. انطباق برنامه‌های درسی با نیازهای فرهنگی دانش‌آموزان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و به این معناست که محتوای درسی باید منعکس‌کننده تجارب و انتظارات مختلف دانش‌آموزان باشد (عبدالله و موسی، ۲۰۲۴، ۹۴). ادغام فعالیت‌های فرهنگی در آموزش‌های تربیت‌بدنی و استفاده از فناوری‌های نوین نیز می‌تواند به تسهیل یادگیری چندفرهنگی کمک کند. به‌کارگیری ابزارهای دیجیتال و تکنیک‌های نوین آموزشی، امکان دسترسی به منابع گسترده‌تر و تعاملات غنی‌تر را فراهم می‌آورد. در کنار روش‌های تدریس، ارزیابی فرهنگی به‌عنوان ابزاری ضروری برای سنجش تأثیر این روش‌ها بر یادگیری دانش‌آموزان مطرح می‌شود. این ارزیابی شامل بررسی شیوه‌های تدریس برای انطباق با تنوع فرهنگی و جمع‌آوری داده‌های فرهنگی است که به بهبود فرایندهای آموزشی کمک می‌کند. ایجاد معیارهایی برای سنجش تأثیر شایستگی فرهنگی بر یادگیری نیز ضروری است؛ زیرا به معلمان این امکان را می‌دهد که تغییرات مثبت در نتایج یادگیری را شناسایی کنند. درنهایت، استفاده از بازخورد برای بهبود روش‌های ارزیابی فرهنگی به ارتقای کیفیت آموزش و یادگیری کمک شایانی خواهد کرد (ادن و همکاران، ۲۰۲۴، ۹۵). با اتخاذ این فنون تدریس و روش‌های ارزیابی فرهنگی، معلمان می‌توانند به ایجاد محیط‌های یادگیری متنوع و سازگارتر با نیازهای دانش‌آموزان کمک کنند که این امر به نوبه خود می‌تواند به تقویت یادگیری و مشارکت اجتماعی در میان دانش‌آموزان منجر شود.

براساس یافته‌ها، توسعه توانمندی‌های اجتماعی از عوامل مؤثر بر صلاحیت فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی است. توسعه توانمندی‌های اجتماعی در دانش‌آموزان به ایجاد جامعه‌ای پویا و متنوع کمک می‌کند و دو عنصر کلیدی شامل کار تیمی و همکاری و رهبری و مسئولیت‌پذیری در این فرایند نقش بسزایی دارند. تشویق به کار تیمی میان دانش‌آموزان با پیشینه‌های فرهنگی مختلف، فرصتی برای ارتقای ارتباطات بین‌فرهنگی و افزایش همدلی فراهم می‌آورد. این امر نه تنها به دانش‌آموزان اجازه می‌دهد تا توانایی‌های خود را در یک محیط گروهی به نمایش بگذارند، بلکه موجب درک عمیق‌تری از ارزش‌ها و باورهای یکدیگر نیز می‌شود. علاوه بر این، ایجاد فعالیت‌هایی که تعامل فرهنگی را ترویج می‌کند، می‌تواند شامل بازی‌های گروهی، پروژه‌های مشترک و جشن‌های فرهنگی باشد که فرصتی برای تعامل و یادگیری فراهم می‌کند. تسهیل همکاری‌های بین‌المللی و تبادل فرهنگی نیز به عنوان یک استراتژی مهم، دانش‌آموزان را با فرهنگ‌ها و دیدگاه‌های جدید آشنا می‌کند و این نوع همکاری‌ها می‌تواند شامل برگزاری کنفرانس‌ها و برنامه‌های مبادله‌ای باشد که به تقویت مهارت‌های اجتماعی و فرهنگی در سطح جهانی کمک می‌کند. در کنار کار تیمی، تقویت مهارت‌های رهبری در دانش‌آموزان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. فراهم کردن فرصت‌هایی برای رهبری در پروژه‌های فرهنگی به دانش‌آموزان این امکان را می‌دهد که مسئولیت‌پذیری و توانایی تصمیم‌گیری را تمرین کنند و این مهارت‌ها می‌تواند به شکل‌گیری رهبران آینده کمک کند که به تنوع فرهنگی احترام می‌گذارند و در ایجاد جوامع هماهنگ‌تر مؤثرند. همچنین تشویق به مسئولیت‌پذیری در رفتارهای فرهنگی و اجتماعی می‌تواند حس تعهد و مشارکت را در دانش‌آموزان تقویت کند و حمایت از ابتکارات آنان در زمینه فرهنگ و تنوع به آن‌ها این فرصت را می‌دهد تا به عنوان پیشگامان تغییر در جوامع خود عمل کنند. در مجموع، توسعه توانمندی‌های اجتماعی از طریق کار تیمی و رهبری به دانش‌آموزان این امکان را می‌دهد که مهارت‌های اجتماعی خود را تقویت کنند و به شناخت و احترام به تنوع فرهنگی بپردازند. این رویکردها موجب می‌شود که دانش‌آموزان به عنوان شهروندانی مسئول و متعهد به ارتقای همزیستی مسالمت‌آمیز در جوامع مختلف عمل کنند و در نهایت به ایجاد جامعه‌ای با ارزش‌های مشترک و احترام به تنوع فرهنگی کمک کنند.

براساس یافته‌ها، درک و احترام به حقوق فرهنگی از عوامل مؤثر بر صلاحیت فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی است. درک و احترام به حقوق فرهنگی دانش‌آموزان در نظام آموزشی، پایه‌گذار ایجاد فضایی عادلانه و فراگیر است. آگاهی از حقوق فرهنگی و اهمیت آن در فرایند یاددهی و یادگیری، به معلمان این امکان را می‌دهد که از حمایت از حقوق فرهنگی در فضای آموزشی اطمینان حاصل کنند. این رویکرد نه تنها به تأکید بر حقوق برابر برای همه دانش‌آموزان کمک می‌کند، بلکه نیاز به شناسایی و دفاع از حقوق دانش‌آموزان با پیشینه‌های فرهنگی مختلف را نیز مشخص می‌سازد. علاوه بر این، ترویج عدالت اجتماعی در آموزش از طریق استفاده از رویکردهای عدالت‌محور، به برقراری برابری و عدالت در تعاملات فرهنگی می‌انجامد؛ این مهم شامل شناسایی و مقابله با تبعیض‌های فرهنگی است که می‌تواند در فرایندهای آموزشی ظاهر شود. همچنین حمایت از دسترسی برابر به منابع و فرصت‌های آموزشی، نقشی کلیدی در ایجاد جامعه‌ای عادلانه و متنوع ایفا می‌کند؛ به این ترتیب، تمرکز بر حقوق فرهنگی و عدالت اجتماعی نه تنها به افزایش آگاهی و احترام در میان دانش‌آموزان کمک می‌کند، بلکه زمینه‌ساز ارتقای همزیستی مسالمت‌آمیز و تقویت فرهنگ‌های مختلف در محیط‌های آموزشی نیز می‌شود.

براساس یافته‌ها، آموزش والدین و جامعه از عوامل مؤثر بر صلاحیت فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی است. آموزش والدین و مشارکت جامعه در فرایند یاددهی و یادگیری، نقش مهمی در ارتقای شایستگی فرهنگی دارد. فراهم کردن اطلاعات لازم درباره شایستگی فرهنگی برای والدین، یکی از اولین گام‌ها در این راستا است که شامل ایجاد کارگاه‌های آموزشی در زمینه

تنوع فرهنگی و همکاری با خانواده‌ها برای بهبود تجربه فرهنگی دانش‌آموزان می‌شود. همچنین ترویج آگاهی والدین درباره تأثیر فرهنگ بر یادگیری می‌تواند به تقویت نقش خانواده در یادگیری فرهنگی کودکان کمک کند. در کنار آگاهی‌بخشی به والدین، مشارکت جامعه در آموزش نیز بسیار اهمیت دارد که شامل ایجاد شبکه‌های ارتباطی با نهادهای محلی و برگزاری برنامه‌های فرهنگی با مشارکت جامعه است. تشویق خانواده‌ها به مشارکت در فعالیت‌های مدرسه و همکاری با سازمان‌های غیر دولتی برای ترویج تنوع فرهنگی، به ایجاد محیط آموزشی غنی و جامع کمک می‌کند؛ بنابراین تقویت آگاهی والدین و ایجاد پیوندهای قوی با جامعه می‌تواند به توسعه محیط آموزشی چندفرهنگی و ارتقای یادگیری دانش‌آموزان در زمینه‌های فرهنگی مختلف منجر شود.

پیگیری پژوهش‌های جدید در زمینه شایستگی فرهنگی و به‌روزرسانی منابع آموزشی براساس تغییرات فرهنگی، معلمان را قادر می‌سازد تا به طور مؤثری با تنوع فرهنگی در کلاس‌های درس تعامل داشته باشند. شرکت در دوره‌های آموزشی و ایجاد پلتفرم‌هایی برای به‌اشتراک‌گذاری تجربیات و دانش، از دیگر راهکارهای مؤثر در این زمینه است. در مجموع، این رویکردهای سیستماتیک به بهبود شایستگی فرهنگی کمک می‌کنند و فضایی را فراهم می‌آورند که معلمان و دانش‌آموزان بتوانند به صورت فعال و مؤثر در محیط چندفرهنگی یاد بگیرند و رشد کنند.

در نهایت برای تقویت شایستگی فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی، پیشنهاد می‌شود که برنامه‌های آموزشی و توسعه حرفه‌ای متمرکز بر تنوع فرهنگی طراحی و پیاده‌سازی شوند. این برنامه‌ها می‌توانند شامل کارگاه‌ها و دوره‌هایی باشند که بر افزایش آگاهی فرهنگی، احترام به فرهنگ‌های مختلف و ارتقای مهارت‌های ارتباطی میان‌فرهنگی تأکید دارند. معلمان باید تشویق شوند که استراتژی‌های تدریس چندگانه و تعاملی را به کار گیرند و به‌منظور انطباق روش‌های آموزشی با نیازهای متنوع فرهنگی دانش‌آموزان از ارزیابی فرهنگی استفاده کنند. ادغام فعالیت‌های فرهنگی و آگاهی‌سازی در برنامه‌های درسی تربیت‌بدنی نیز می‌تواند به ایجاد محیط یادگیری فراگیر و سازنده کمک کند و تعاملات بین دانش‌آموزان را بهبود بخشد. علاوه بر این، توسعه سیاست‌های آموزشی و سازمانی که بر حمایت از فعالیت‌های فرهنگی و همکاری با خانواده‌ها و جامعه تأکید دارند، می‌تواند در ارتقای شایستگی فرهنگی معلمان مؤثر باشد؛ به‌ویژه ایجاد شبکه‌های ارتباطی میان معلمان برای تبادل تجربیات فرهنگی و استفاده از فناوری‌های نوین برای دسترسی به منابع گسترده‌تر، به غنای محتوای آموزشی و افزایش مشارکت دانش‌آموزان از پیشینه‌های متنوع کمک می‌کند. تدوین معیارهای ارزیابی تأثیر شایستگی فرهنگی نیز ضروری است؛ زیرا این معیارها به معلمان امکان می‌دهد پیشرفت‌های یادگیری و تغییرات مثبت در کلاس را به طور دقیق‌تر پیگیری و سنجش کنند.

در این تحقیق، برخی محدودیت‌ها و مشکلات وجود داشت که ممکن است بر نتایج و اعتبار یافته‌ها تأثیر گذاشته باشد. یکی از مهم‌ترین محدودیت‌ها این بود که برای مصاحبه‌های حضوری یا غیرحضوری دسترسی به معلمان یا جلب همکاری آن‌ها برای مشارکت با مشکلاتی مواجه شدیم. این مسئله می‌تواند موجب کاهش حجم نمونه یا ایجاد ناهماهنگی در زمان‌بندی مصاحبه‌ها و مشاهدات شود. همچنین برخی مصاحبه‌شونده‌ها اطلاعات کمی در اختیار قرار دادند.

به دیگر پژوهشگران پیشنهاد می‌شود که مطالعات خود را در مناطق مختلف و با گروه‌های فرهنگی متنوع انجام دهند تا بتوانند به درک بهتر از شایستگی فرهنگی معلمان در زمینه‌های مختلف کمک کنند. در این راستا، پیشنهاد می‌شود پژوهش‌هایی برای بررسی تأثیر آموزش شایستگی فرهنگی بر عملکرد معلمان انجام شود؛ به‌ویژه پژوهش‌هایی که اثرات آموزش شایستگی فرهنگی بر روش‌های تدریس، تعامل با دانش‌آموزان و نتایج تحصیلی دانش‌آموزان را بررسی کنند؛ زیرا این تحقیقات می‌توانند به توسعه برنامه‌های آموزشی برای معلمان کمک کنند. همچنین انجام پژوهش‌های مقایسه‌ای بین فرهنگ‌های

مختلف می‌تواند تفاوت‌ها و شباهت‌های شایستگی فرهنگی معلمان در فرهنگ‌های مختلف را شناسایی کند و استراتژی‌های مؤثرتری به دست آید. تحقیقاتی که چالش‌های معلمان در مدارس چندفرهنگی را بررسی کنند نیز می‌توانند به شناسایی مشکلات خاص و توسعه راهکارهای کاربردی برای مدیریت تنوع فرهنگی کمک کنند. درنهایت، بررسی نقش بازخورد و ارزیابی در بهبود شایستگی فرهنگی نیز می‌تواند به توسعه ابزارهای مؤثر برای ارزیابی و ارتقای شایستگی فرهنگی معلمان کمک کند.

پیام مقاله

براساس این مقاله می‌توان عنوان کرد که بهبود مستمر شایستگی فرهنگی معلمان تربیت‌بدنی از عوامل مؤثر بر صلاحیت فرهنگی آن‌ها است. بهبود مستمر شایستگی فرهنگی معلمان و دانش‌آموزان از طریق ارزیابی و بازنگری و به‌روز رسانی دانش امکان‌پذیر است. باید توجه داشت که انجام ارزیابی‌های دوره‌ای از شایستگی فرهنگی معلمان به شناسایی قوت‌ها و ضعف‌های آنان کمک می‌کند. براساس نتایج این ارزیابی‌ها، لازم است برنامه‌های آموزشی بازنگری شوند تا به نیازهای جدید و تغییرات فرهنگی پاسخ دهند. تدوین برنامه‌های بهبود مستمر برای شایستگی فرهنگی معلمان این فرایند را کامل می‌کند و باعث رشد فرهنگی به طور مداوم می‌شود.

ملاحظات اخلاقی

در طراحی و اجرای این پژوهش، تمامی اصول اخلاقی مرتبط با انجام مطالعات روی انسان رعایت شده است. تمامی شرکت‌کنندگان پس از آگاهی کامل از اهداف و روند پژوهش، رضایت‌نامه کتبی را امضا کردند و اطمینان حاصل شد که اطلاعات آن‌ها به صورت محرمانه نگهداری شود. پژوهش حاضر مطابق با دستورالعمل‌های مندرج در سامانه ملی ثبت و اعلام نتایج کمیته‌های اخلاق در پژوهش‌های زیست‌پزشکی کشور انجام شده است و موارد اخلاقی به تأیید کمیته اخلاق دانشگاه رسیده است.

مشارکت نویسندگان

ایده‌پردازی: ناهید قوی‌پنجه، مرتضی رضایی، حلیمه پیری، روح الله مختاری
جمع‌آوری داده‌ها: ناهید قوی‌پنجه، مراد رومیانی، مرتضی رضایی، حلیمه پیری
تحلیل داده‌ها: ناهید قوی‌پنجه، مرتضی رضایی
نوشتن مقاله: مراد رومیانی، حلیمه پیری، روح الله مختاری
بازبینی و ویرایش: مرتضی رضایی، روح الله مختاری
مرور ادبیات: ناهید قوی‌پنجه، مراد رومیانی
مدیر پروژه: روح الله مختاری

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندگان، این مقاله تعارض منافع ندارد.

تشکر و قدردانی

در این مقاله از هیچ گونه منابع مالی دولتی استفاده نشده است. از همه افرادی که در انجام این پژوهش همکاری کردند، تشکر و قدردانی می‌شود.

منابع

1. Abdalla, H., & Moussa, A. (2024). Culturally responsive teaching: Navigating models and implementing effective strategies. *Acta Pedagogica Asiana*, 3(2), 91-100. <https://doi.org/10.53623/apga.v3i2.432>
2. Aghaie, Najaf, Safari Marjan, Hosseini Farnaz Sadat. (2017). Identifying the essential professional competence of physical education teachers with the foundation's data theorizing approach. *Research in Sports Management and Movement Behavior*, 7(14), 71-83. [In Persian].
3. Dennaoui, N., Guagliano, J. M., Kolt, G. S., Jammal, M., & George, E. S. (2024). A systematic review of culturally adapted physical activity interventions for culturally and linguistically diverse children and adolescents. *Preventive Medicine*, 107979. <https://doi.org/10.1016/j.ypmed.2024.107979>
4. Dimitrov, N., & Deardorff, D. (2023). Intercultural competence as the core to developing globally engaged teachers. *At School in the World: Developing Globally Engaged Teachers*, 3-27.
5. Eden, C. A., Chisom, O. N., & Adeniyi, I. S. (2024). Cultural competence in education: strategies for fostering inclusivity and diversity awareness. *International Journal of Applied Research in Social Sciences*, 6(3), 383-392. <https://doi.org/10.51594/ijarss.v6i3.895>
6. Gorczynski, P., Currie, A., Gibson, K., Gouttebauge, V., Hainline, B., Castaldelli-Maia, J. M., ... & Swartz, L. (2021). Developing mental health literacy and cultural competence in elite sport. *Journal of Applied Sport Psychology*, 33(4), 387-401. <https://doi.org/10.1080/10413200.2020.1720045>
7. Gulabgirnlik, S. S., Behsani, A., Naseri, N. S., & Cherabin, M. (2020). Designing the organizational excellence model of Farhangian University in Northeast of the country. *Research in Educational Systems*, 14(48), 59-74. [In Persian].
8. Henry, Habib. (2018). Designing a model of qualifications and professional characteristics of physical education and sports teachers. *Organizational Behavior Management Studies in Sports*, 5(3), 55-68. <https://doi.org/10.30473/fmss.2018.5123> [In Persian].
9. Khotimah, H., Manshur, U., Zaini, A. W., Sanjani, M. A. F., & Suhermanto, S. (2024). Increasing the competence of islamic religious education teachers from a madrasah-based management perspective. *Managere: Indonesian Journal of Educational Management*, 6(1), 13-26. <https://doi.org/10.52627/managere.v6i1.388>
10. Ko, B., Lee, H. J., He, Y., & Iserbyt, P. (2024). Intercultural competence in physical education teacher education: Virtual exchange through global link. *International Journal of Kinesiology in Higher Education*, 8(1), 37-49. <https://doi.org/10.1080/24711616.2023.2186290>
11. Lee, Y., & Yi, K. J. (2023). Three Cs in becoming a culturally responsive teacher: Canadian physical education teachers' perspectives. *International Journal of Inclusive Education*, 1-17. <https://doi.org/10.1080/13603116.2023.2248479>
12. Lewis Chiu, C., Sayman, D., Carrero, K. M., Gibbon, T., Zolkoski, S. M., & Lusk, M. E. (2017). Developing culturally competent preservice teachers. *Multicultural Perspectives*, 19(1), 47-52. <https://doi.org/10.1080/15210960.2017.1267515>
13. Lopes-Murphy, S., & Murphy, C. (2016). The influence of cross-cultural experiences & location on teachers' perceptions of cultural competence. *Journal of the Scholarship of Teaching and Learning*, 16(3), 57-71. <https://doi.org/10.14434/josotl.v16i3.1933>
14. Mir Hosseini, F. S., Aghaei, & Safari, M. (2019). Designing a professional qualification model for physical education teachers in Iran. *Research in Educational Sports*, 7(17), 17-34. <https://doi.org/10.22089/res.2019.5964.1480> [In Persian].

15. Naghizadeh, Z., Abbaspour, A., Ghiathindushan, S., & Kohpayehzadeh, J. (2022). Designing a model of cultural competence of medical graduates: A qualitative study. *Paish*, 21(2), 135-150. <https://doi.org/10.52547/payesh.21.2.135> [In Persian].
16. Nazari, Shahram, Hadavi, Seyedah Farideh, Saatchian, Vahid. (2022). Profile model of professional qualifications of physical education teachers in Tehran. *Scientific-Research Quarterly of Education and Training*, 38(2), 138-121. <https://doi.org/20.1001.1.10174133.1401.38.2.7.7> [In Persian].
17. Olyaei, Ebrahimpour, Mousavian, Salehi. (2023). Designing a paradigm model of cultural competence of branch managers of state-owned banks (case study: National Bank of Iran). *Cultural Management*, 17(61), 83-102. <https://doi.org/10.30495/jcm.2022.67891.1602> [In Persian].
18. Parveen, N., Keshavarz, L., Farahani, A., & Rezaei Sufi, M. (2021). Analyzing the dimensions and components of promoting the professional growth of physical education teachers based on grand theory. *Organizational Behavior Management Studies in Sports*, 8(1), 11-28. <https://doi.org/10.30473/fmss.2021.56796.2241> [In Persian].
19. Purnell, L. (2005). The Purnell model for cultural competence. *Journal of Multicultural Nursing & Health*, 11(2), 7. <https://doi.org/10.1177/10459602013003006>
20. Rostami, P., Visi, K., Ghafouri, F., & Aliabadi, S. (2020). Designing the competency model of physical education student teachers of Farhangian University based on the data theory of the foundation. *Educational and School Studies*, 9(2), 63-89. <https://doi.org/20.1001.1.2423494.1399.9.2.3.3> [In Persian].
21. Salahudin, S., Irawan, E., & Furkan, F. (2024). The role of physical education and sports in shaping the Nation's character. *Champions: Education Journal of Sport, Health, and Recreation*, 2(1), 1-8. <https://doi.org/10.59923/champions.v2i1.91>
22. Tursunovich, R. I. (2023). Development of communicative competence in teaching foreign language for professional purposes. In *Proceedings of International Conference on Scientific Research in Natural and Social Sciences* (Vol. 2, No. 1, pp. 26-33).
23. Ukpokodu, O. (2011). Developing teachers' cultural competence: One teacher educator's practice of unpacking student culturelessness. *Action in Teacher Education*, 33(5-6), 432-454. <https://doi.org/10.1080/01626620.2011.627033>
24. Williams, N. N., Williams, B. K., Jones-Fosu, S., & Carter, T. (2023). An examination of cross-cultural experiences on developing culturally responsive teacher candidates. *Emerald Open Research*, 1(3).1-10 <https://doi.org/10.12688/emeraldopenres.12852.1>